

Førstjæl paa de anvendte Redskaber, saa ere disse nogenlunde svarende til de nødvendige stedlige Førstjælligheder i de hydrografiske Forhold til og de Hensyn, der maa tages til Etbidsariens Forstyrrelser. Der findes desuden imellem Sildefiskerne en Drift og en Kappelyst, der nok paa en naturlig Maade vilde bringe Fiskerne af sig selv til at udfinde og benytte de bedste Fiske-metoder, Fiskepladser og Redskaber. I den Retning er det ogsaa paaenligt, at vore Fiskere i Sundet fiske jevnsteds med de svenske Fiskere, hvis Redskaber gennemgaaende ere hensigts-mæssigere indrettede. Som bekendt drives Sildefiskeriet kun i 2 af Tilgængene fra Kattegattet til Nærheden, nemlig Øresund og Storebelt. I Lillebelt har dette Fiskeri ikke været videre forsøgt, ialtfald ikke med noget Udsyde, hvortil Marsagen maa søges i Veltets Bugtning og den stride Strøm, men det er mig bekendt, at enkelte Forsøg i det Smaa iaar ere kronesede med Held, navnlig i Veltets nordlige Abning, og jeg kan ikke andet end tro, at Sildeu ogsaa maa kunne fanges med Fordel her, naar Kystboerne vilde tage fat paa Fiskeriet efter rationel Methode. En begyndende Virksomhed i denne Retning vilde om fornødent have Krav paa en rimelig Understøttelse, naar man betænker, at et rigt Sildefiskeri i Lillebelt vilde have For-delen af en bekvem Afvejning til Ind- og Udland.

Angaaende Sildens Afsetningsforhold skal jeg pointere den Opmærksomhed, som denne Sag fortjener. Den Pris, som Fiskeren modtager for sin Fangst, afhænger foruden af Efter-spørgslen paa Markedet af den Hurtighed, hvormed Fisken kan naae dette Marked, og Transport-omkostningerne. For ingen anden Fisk ere Priserne saa fluktuerende, og da Kallene ere store, hvormed der regnes — en enkelt Baad gjør let en Mattesfangst af flere Hundrede Stk Sild — er en ringe Bevindt paa Prisen pr. Stk ofte af stor Betydning for den enkelte Mand. Her har Staten en utvilsom og ogsaa anerkjendt Pligt til paa en passende Maade at træde hjæl-pende til, især naar dette kan ske uden Udgift for Statskassen ved Midler, Staten alt her ihænte. Den af Regjeringen i Maret 1875 nedsatte saakaldte Arbeidskommission har ogsaa taget sig af denne Sag og har i sin Betænkning Pag 61 - 62 gjort flere Forslag til Ophjælp af Fiskerierne og anbefaler sluttelig specielt i Sildetiden at understøtte Opsamlingen af Sild ved Dampbaade i Storebelt, der skulde bringe Sildeu fra Hovedfiskepladserne til Korsør til Viderebefordring pr. Postdampskibene til Kiel. Jeg tror, at en saadan Foranstaltning kunde bringe nogen Gavn, men rigtignok under den Forudsætning, som fortiden ikke er tilstede, at Sildeu altid kunde blive egneret fra Korsør. Dette er saa langt fra Tilfældet nu, at det ordnede Postdampskib ei engang, naar Fisket en Nat har været godt, kan modtage den til Korsør direkte indbragte Fangst, endfiske Fangsten fra de andre Fiskepladser, og naar det sporadisk bliver besluttet at afsende Ekstraak, dels for Sømetrafikkens, dels for Sildefangstens Skyld, tages denne Beslutning saa mærkvaerdig sent, at det ikke kan nytte derom at give de andre Fiskepladser Underretning. Hvis Postvæsenet derimod under Sildefangsten om Efteraaret kunde bestemme sig til at lade et Ekstraak dagligt om fornødent afgaa til Kiel med Sild og Svin, hvorved tillige kunde opnaas, at denne for Passagerkibene saa ubehagelige Fragt blev besøget med andet Stib, saa kunde Sildefisken fra hele Veltet blive ledet ad den langt billigere Søvei, og Fortjenesten herved komme tilgode. Det lader sig ikke benægte, at der navnlig i Havnene Nyborg og Kjetteminde hersker en stærk og ikke uberettiget Misfor-nøelse med de nuværende Forsendelsesmidler og med den Ordning af Godsindfivningen i Korsør, der uforholdsmæssigt lutrer de nævnte Byer Udgangen til at benytte Korsør-Kiel Rouen til For-del for selve Byen Korsør, selv om Fisken itide kunde blive seilet til Korsør, og jeg tillader mig at udtale den Formening, støttet paa at her er endel forskjellige lokale Interesser at sammenarbejde, Fordomme og Mistro at overvinde, Mytisterier at oplære, og noget vinkeligt Gavnligt at udrette, at, hvis Ministeriet vilde overdrage en Kommission, hvis Stemme altid har mere Vægt end Enkelmands, bestaaende af nogle med Forholdene kyndige Mænd, at undersøge og overveie disse Forhold og de tidt afgivne Klagers Berettigelse, samt gjøre Forslag til en forandret Ordning af Forsendelsesmaaden og Midlerne, som eventuelt maatte blive i Agne tilølge, vilde et almindeligt Anske blive opfyldt. En saadan Kommissions Arbejde kunde hurtigt og uden synderlig Bekostning tilbringes.

Hvad endelig Opmærksomheden til Anlag af Tilvirkningsanstalter for Sildeu angaar, saa er det alt anført, at den overveiende Del af Fangsten forsendes jerst til Udlandet, Sverrig og Tydskland, for der at blive tilvirket enten til saltet eller til roget Sild, medens den mindste Halvdel af Fangsten assatiens i selve Landet, dels til indenlandsk Forbrug, dels og kun i for-holdsviis ringe Grad til Udgang til Udlandet.

Hvad Udvalget til Sverrig angaar, saa maa det indrømmes, at Sverrigs Marked er en naturlig Afsetningsplads for Fangsten paa de af vore Fiskepladser, der ligge dette Land nærmest. Eventerne bruge kun Sildeu saltet, og de svenske Fiskeopkjøbere indfinde sig paa de af vore Fiskesteder, hvor de for god Betaling paa en hurtig og bekvem Maade staae vore